

30 Ιουλίου Παρακλητικός Κανών εις τον Άγιον Απόστολο Σίλα

Ποίημα Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου

**Δι' ευχών τών Ἀγίων Πατέρων ημῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ημῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**

Ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον

PMB' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.(τετράκις μετα των στοίχων)

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁμοφρονήσας τῷ θεόφρονι Παύλῳ, Χριστῷ συνδέδεσαι μακάριε
Σίλα, Οὗ κήρυξ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐδείχθης ἱερός, διωγμοῖς καὶ θλίψεσι
καὶ δεσμοῖς ἀριστεύσας, Κορινθίων γέγονας, ἱεράρχης θεόφρων,
καθικετεύων πάντοτε Χριστόν, ὑπὲρ τῶν πίστει, εὐχὰς δεομένων
σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε....

Ψαλμὸς Ν' (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου

Εἴτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Εὐχαῖς, ὦ Σίλα, φύλαττε φιλαποστόλου. Ἀθανάσιος.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐχαῖς σου ὦ Σίλα ταῖς ἱεραῖς, φυλάττοις τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
ἀπὸ ψυχῆς, καὶ θεῖαν πρεσβείαν ἐκζητοῦντας, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ὄν
βίῳ ἐδόξασας.

Ὑπάρχων δοχεῖον χωρητικόν, τῆς χάριτος Σίλα, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, μηδόλως γηϊνῶν προσπαθήσας, ὧν καὶ ἡμᾶς ἀμετόχους ἀνάδειξον.

Χαρᾶς πεπλησμένος τῆς θεϊκῆς, ὃ Σίλα τῷ Παύλῳ, ἠκολούθησας ταπεινῶς, καὶ τούτου ἐκμίμημα ἐδέιχθης· ὅθεν ἡμᾶς μιμητάς σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Ἀγνεῖαν φυλάξασα ἀκριβῶ, ἀγνείας Παρθένε, δεῖξον οἴκους τοὺς ἐκ ψυχῆς, τιμῶντας ἐν ὕμνοις Σου ἀγνεῖαν, δι' ἧς Τριάδος τὴν χάριν ἐφείλκυσας.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰκανὸς ἐλογίσθης ἀποσταλεῖς Ἄγιε, σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ καὶ ἄλλοις, εἰς Ἀντιόχειαν, πρὸς ὑποστήριξιν, Χριστιανῶν νεοφύτων· ὅθεν Σίλα στήριξον, ἡμᾶς ἐν θλίψεσι.

Σάλον κόπασον Σίλα τοῦ δολεροῦ δράκοντος, καὶ τὴν χριστοδώρητον δίδου, εἰρήνην ἅπασιν, ἵνα δοξάζομεν, τὴν ἐκ Θεοῦ σοι δοθεῖσαν, χάριν οἱ τιμῶντές σου, μνήμην τὴν πάντιμον.

Ὡς ἐχάρησαν πάλαι Ἀντιοχεῖς Ἄγιε, ἐπὶ τῇ ὑμῶν παρουσίᾳ, οὕτως ἀξιώσον, τοὺς σοὶ προσπίπτοντας, χαίρειν χαρὰν τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν παρουσίαν σου, ἀεὶ αἰσθάνεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σῶζε τέκνα Σου Μῆτερ τὰ ἐπὶ Σοὶ τρέχοντα, καὶ τὴν τῶν πτερύγων Σου σκέπην, πόθῳ αἰτούμενα, ὅπως τοῦ δαίμονος, πάσης παγίδος ῥυσθῶμεν, καὶ κληρονομήσομεν, γλυκὺν Παράδεισον.

Διάσωσον, τοὺς σοὺς ἱκέτας Ἀπόστολε θεῖε Σίλα, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πρέσβευε διὰ παντός, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότῃ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Ἀγάπην τὴν σὴν ἣν ἔσχες πρὸς τὸν Κύριον, μετάδος ἡμῖν, ὦ Σίλα
χριστοκάρδιε, καὶ παγίδων λύτρωσαι, ἃς ὁ δόλιος ἡμῖν ἴστησι,
διαφυλάττων τὰς ψυχάς, ὁμοῦ καὶ σώματα τῶν τιμώντων σε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰερὰ σάλπιγξ γέγονας, Σίλα τοῦ Κυρίου τὰ δικαιώματα, ἐκδιδάξας
ἐν τοῖς πέρασιν· διὸ καὶ ἡμῖν ταῦτα ἐκδίδαξον.

Λαμπροτάτην τὴν εἴσοδον, εἰς τὴν Βασιλείαν Κυρίου ποιήσον, Σίλα
πᾶσι τοῖς προστρέχουσι, καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τὰς πρεσβείας σου.

Αὐγαζόμενος χάριτι, Σίλα τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσον, τοὺς
κειμένους ἐν τοῖς πταίσμασι, καὶ τὸ φῶς Κυρίου ἀναμένοντας.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι Μῆτερ τῶν τέκνων Σου, τῶν παραβαινόντων Χριστοῦ
θελήματα, καὶ κρημοῦ ταῦτα ἐξάρπασον, λυτρουμένη θείαις
ἱκεσίαις Σου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπνου ψυχικοῦ, ἡμᾶς Σίλα διανάστησον, πρὸς ἐργασίαν ἐντολῶν
Χριστοῦ, δι' ὧν θεοῦται, κατὰ χάριν τὸ ἀνθρώπινον.

Λύτρωσαι σειρᾶς, ἀμαρτίας Σίλα ἔνδοξε, ὡς σὺ ἐρρύσθης ἐν
Φιλίππῳ θαυμαστῶς, μετὰ τοῦ Παύλου, ἐξ ἀδίκου φυλακίσεως.

Αἰτησαι ἡμῖν, ἐκ Κυρίου Σίλα πάντιμε, τὴν προστασίαν ἐκ δαιμόνων
φοβερῶν, οὓς περ δυνάμει, τοῦ Σταυροῦ πάλαι κατήργησας.

Θεοτοκίον.

Τρῶσον τὰς ψυχάς, τῇ ἀγαπῇ θεοῦ Τόκου Σου, Παρθενομήτορ καὶ
ἀξιώσον ἡμᾶς, ὀπίσω Τούτου, ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἔπεσθαι.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Τὰ πάθη μου, τὴν ψυχὴν συνθλίβοντα, ὡς ὀγκόλιθος ὦ Σίλα
τρισμάκαρ, θραῦσον εὐθύς, ὡς τὰ εἰδῶλα πάλαι, τὸ κατ' εἰκόνα
καθαίρων πρεσβείαις σου, καὶ ἐνισχύων με ἀεί, εἰς ἀπόκτησιν τοῦ
καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐνίσχυσον, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, κλονουμένας πειρασμοῖς μάκαρ Σίλα, καὶ ἀβλαβεῖς, ἐξ ἐχθροῦ ἐπηρείας, σαῖς ἰκεσίαις ἡμᾶς διατήρησον, συντρίβων ἀποστολικῶς, τὰς παγίδας αὐτοῦ καὶ τὰ σκάνδαλα.

Φροντίδων με, ἀγχωδῶν ἀπάλλαξον, καὶ μερίμνης ψυχοφθόρου ὧ Σίλα, καταξιῶν, ἀνατίθεσθαι πάντα, πεπερασμένον μου βίον τῷ Κτίσαντι, τῷ ἔχοντι τὴν πατρικὴν, οἰκουμένης φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ίατρευσον, τῶν σωμάτων Δέσποινα, καὶ ψυχῶν τὰς ἀσθενείας καὶ νοσους, τὸν ἱατρὸν, Ἰησοῦν Σαῖς πρεσβείαις, ἐξιλεοῦσα ὑπὲρ τῶν τιμώντων Σε, καὶ ὕμνον τὸν ἀγγελικόν, ἐκβοώντων Σοι· χαῖρε πανάμωμε.

Διάσωσον, τοὺς σοὺς ἰκέτας Ἀπόστολε θεῖε Σίλα, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πρέσβευε διὰ παντός, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότῃ.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἰτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Πυρωθεὶς τῷ πυρὶ θεοῦ Πνεύματος, ὥσπερ γίγας τὸν κόσμον διέδραμες, μάκαρ Σίλα, πλάνης λαοὺς πολλοὺς ἐξαγαγών· διὸ ρῦσαι καὶ ἡμᾶς, προσπίπτοντάς σοι ἐκ ψυχῆς, ἐκ παγίδων ἀλάστορος. Δίδου Χριστοῦ ἀγάπην, φλέξον παθῶν ἀκάνθας, καὶ Βασιλείαν οὐρανῶν, ταῖς εὐχαῖς σου πᾶσι χάρισαι.

Προκείμενον,

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 37-38, ι' 5-9)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ

Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες, ὅτι· Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σίλα θεοδόξαστε, Αγίου Πνεύματος θρόνε, πᾶσαν γῆν ἐφώτισας, σωτηρίοις λόγοις σου καὶ συνήρμωσας, τῷ Χριστῷ ἄριστα, τοὺς ἐν σκότει ὄντας, καὶ υἱοὺς φωτὸς καὶ χάριτος, τούτους ἀνέδειξας· ὅθεν καὶ ἡμᾶς νῦν ἀξίωσον, ἐν τῷ φωτὶ πορεύεσθαι, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄξια, κλήσεως Κυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα καὶ παντός κινδύνου ῥῦσαι τοὺς ὅσοι σου, δέονται ἐκ πίστεως.

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λιμὸν λόγου Κυρίου ἀποδίωκε Σίλα ἐκ τῶν τιμώντων σε, πλουσίως διατρέφων, ἡμᾶς σεπταῖς εὐχαῖς σου, ὅπως Λόγῳ ἐνούμενοι, ἐν οὐρανίῳ Σιών, ζήσωμεν εἰς αἰῶνας.

Ἀποστόλων με ζήλῳ, καταπλούτισον Σίλα θεομακάριστε, καὶ τῆς Χριστοῦ ἀγάπης· δι' ὧν σὺ πεπλησμένος, οἰκουμένην διέδραμες, καὶ ὥσπερ σάλπιγξ λαμπρῶς, ἤχησας σωτηρίαν.

Πεδηθεὶς ἐκουσίως ἁμαρτίαις ποικίλαις Σίλα μακάριε, βοῶ σοι· θραῦσον πέδας, καθάπερ ἐν Φιλίπποις, σοῦ τὰς πέδας κατέθραυσεν, ἐν φυλακῇ ὁ Χριστός, ὄντος μετὰ τοῦ Παύλου.

Θεοτοκίον.

Ὁρμαθὸν τῶν παθῶν μου, Θεοτόκε Παρθένε, ταχὺ ἀφάνισον, ἢ ἀπαθῶς τὸν Λόγον, κυήσασα ἐν χρόνῳ, καὶ τοῖς πάθεσι σώσαντα, ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν, ἀπὸ παθῶν ἀτίμων.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Σίλα ὡς δῶρον, τὴν προσευχὴν μοι παράσχου, καὶ ὑπνοῦντι καὶ ἐξεγειρομένῳ, ὅπως ἰσαγγέλως, τὸν Κύριον δοξάζω.

Τρῶσον ψυχὴν μου, Σίλα τῷ πόθῳ Κυρίου, ἐκδιώκων ἀγάπην τὴν τοῦ κόσμου, ἵνα διανύσω, ὁδὸν Εὐαγγελίου.

Ὅλον τὸν νοῦν μου, καθυπόταξον Σίλα, τοῦ Δεσπότης θελήματι τῷ θείῳ, λογισμοὺς ἀκαίρους, καθαίρων καὶ ἐννοίας.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνων Μῆτερ, ἡσβολωμένην ψυχὴν μου, ἢ τεκοῦσα τὸ Φῶς παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ ἀξιώσόν με, φωτὸς τοῦ Παραδείσου.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ, πάθη θεραπεύων, ψυχῆς καὶ σώματος Σίλα μακάριε, τοὺς αἰτουμένους σε πόθῳ, ταχὺ θεράπευσον.

Ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, Σίλα ἐκδυσώπει, τὸν Ἰησοῦν ὑπὲρ Οὗ ἄθλους ἡνεγκας, ἵνα αὐτὴν ἐν εἰρήνῃ, φυλάττῃ πάντοτε.

Σίλα ἀξιώσόν με, θείου Παραδείσου, τὸν προσκυνοῦντα ἀγίαν εἰκόνα σου, καὶ σὲ προβάλλοντα πρέσβυν, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ἀνάνηψον ψυχὴν μου, ἐκ βαθέος ὕπνου, τῆς ἀμελείας καὶ δεῖξον μετάνοιαν, τὴν Θεοτόκον καὶ Σίλαν μεσίτας ἔχουσα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

,

Χαίροις εὐσεβείας θεῖος πυρσός, Απόστολε Σίλα, καὶ τῆς Χάριτος
θησαυρός· χαίροις τῆς Ἑλλάδος, ὁ θεῖος ἀντιλήπτωρ, ἦν φύλαττε καὶ
φρούρει, πάντοτε Ἄγιε.

Χαίροις Σίλα σάλπιγξ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἐκ σκότους πλάνης, ἀναστήσασα
τοὺς λαούς, καὶ υἱοὺς ἡμέρας, αὐτοὺς ἐναποδείξας, θεῖω κηρύγματί
σου, καὶ βίῳ λάμποντι.

Γέγονας συνέκδημος ἱερός, Σίλα θεῖου Παύλου, μεθ' οὗ ἔδραμες ὡς
φωστήρ, πᾶσαν οἰκουμένην, συνάπτων τῷ Κυρίῳ, καὶ νῦν τοὺς σὲ
τιμῶντας, σκέπεις πρεσβείαις σου.

Τοὺς προσερχομένους τῷ σῶ ναῶ, Σίλα χριστοφόρε, δεῖξον οἴκους
τοῦ Ἰησοῦ, πάθη θεραπεύων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Πνεύματι τῷ
Ἁγίῳ, Οὗ πλήρης γέγονας.

Σκέπε ταῖς ἀγίαις σου προσευχαῖς, Ἐκκλησίας Σίλα, ἐν αἷς ἔδρασας
θαυμαστῶς, τὴν Ἀντιοχείας, Φιλίππων τε Βεῤῥοίας, κλεινῆς
Θεσσαλονίκης, Κορίνθου πόλεως.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον....

Ἀπολυτίκιον Απόστολε Ἄγιε Σίλα...

Ἡ Ἀλλιώς... τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας
ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ
ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν
σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ
νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ

γάρ εἴ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν
Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ
τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σίλα, Θεοῦ Λόγου μαθητά, κήρυξ τῆς Χριστοῦ Βασιλείας, Παύλου
ὁμόψυχε, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ ἱερῷ σου
ναῷ, νοσημάτων ἀπάλλαξον, καὶ Πνεύματος δεῖξον, θεῖα οἰκητήρια,
κεκαθαρμένους παθῶν· ὅπως, ἐν ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, τύχωμεν ἐλέους
Κυρίου, καὶ Αὐτοῦ κατίδωμεν τὸ πρόσωπον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν
με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.**